

Nedlæggelse af fredningsnævne og Overfredningsnævnet medfører følgende besparelser i det statslige personale- og udgiftsbehov:

- 9,5 årsværk i Overfredningsnævnet
- 1,7 mio. kr., hovedsagelig honorarer til nævnenes medlemmer.

3.2.3. Udvidelse af de generelle beskyttelsesbestemmelser vedrørende naturtyper og småbiotoper

Der foreslås en styrkelse af den generelle beskyttelse af naturtyper og småbiotoper. Ferske enge og overdrev samt sten- og jorddiger foreslås inddraget under beskyttelsen, ligesom arealgrænserne foreslås nedsat og harmoniseret. Der foreslås ligeledes en adgang for amtskommunerne til at pleje arealer, der er omfattet af den generelle beskyttelsesordning.

Disse ændringer vil sammen med ændringerne af myndighedsstrukturen indebære, at Miljøministeriet løbende skal yde rådgivning og besvare konkrete forespørgsler o.lign.

Som anført ovenfor foreslås sten- og jorddiger omfattet af den generelle beskyttelse af småbiotoper, men således at særligt værdifulde sten- og jorddiger beskyttes som fortidsminder. Miljøministeren foretager en registrering og fortidsmindebeskyttelse af de særligt værdifulde sten- og jorddiger.

Under ét skønnes de ovennævnte arbejdsopgaver at medføre et permanent behov for 1 medarbejder.

3.2.4. Tilladelsesordning for udsætning af dyr

Det foreslås at knytte en tilladelsesordning til udsætning af dyr (bortset fra pattedyr og fugle, der henhører under lov om jagt og vildtforvaltning), der ikke tilhører landets naturlige, vildtlevende fauna. Det foreslås endvidere, at miljøministeren får hjemmel til at udfærdige regler om en tilsvarende tilladelsesordning for udsætning af planter, der ikke tilhører den naturlige vildtlevende flora. I forbindelse med tilladelsesordningen skal der udarbejdes administrative retningslinier samt vejledning og informationsmateriale. Arbejdet hermed og den løbende administration af tilladelsesordningen skønnes at medføre behov for 1,5 medarbejder.

3.2.5. Klagesystemet

Efter forslaget kan alle afgørelser truffet efter loven påklages én gang, bortset fra visse afgørelser, der ikke kan påklages administrativt.

Amtsrådenes afgørelser i sager, der har meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål, kan påklages til et særligt klagenævn, jf. forslaget til lov om oprettelse af et Naturklagenævn. Det skønnes, at ca. 35 sager årligt vil blive indbragt for klagenævnet, herunder samtlige klager over afgørelser om gennemfø-

relse af fredninger efter forslaget kapitel 6. Det forudsættes, at Miljøministeriets bistand til klagenævnet vil have stort set samme omfang og karakter som den bistand, der efter den gældende naturfredningslov ydes til Overfredningsnævnet.

Udgifterne til selve klagesagsbehandlingen i det særlige klagenævn er opgjort i forslaget til lov om oprettelse af Naturklagenævnet.

Øvrige afgørelser, truffet af amtsrådene eller kommunalbestyrelserne, kan påklages til miljøministeren.

Med udvidelsen af den generelle beskyttelse af naturtyper og småbiotoper til også at omfatte ferske enge, overdrev og sten- og jorddiger samt nedsættelsen af arealgrænserne må der forventes knap en tredobling af det hidtidige antal klager til miljøministeren over amtsrådenes afgørelser, svarende til ca. 225 sager årligt. En sådan stigning i antallet af klagesager medfører et permanent behov for yderligere 3,5 medarbejdere til klagesagsbehandling, inklusive en vis bistand til klagenævnet i de få nævnssager, der forventes at opstå efter disse bestemmelser.

Kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes afgørelser vedrørende bygge- og beskyttelseslinier og dispensation fra fredninger kan påklages til miljøministeren. Disse skønnes at udgøre ca. 125 sager årligt. Behandlingen af disse klagesager skønnes at medføre behov for yderligere 2 medarbejdere.

De foreslåede regler for klage vil således, bortset fra udgifterne til Naturklagenævnet, samlet medføre behov for yderligere 5,5 medarbejdere.

3.2.6. Erstatning for brand- og hærværksskader

Den gældende ordning, hvorefter miljøministeren i henhold til en tekstanmærkning (nr. 52 til § 27) på de årlige finanslove kan yde erstatning for brand- og hærværksskader samt tyveri i forbindelse med offentlighedens adgang til private skove, foreslås i princippet lovfæstet og udvidet til også at omfatte skader i forbindelse med offentlighedens adgang til private udyrkede arealer og private anlagte veje og stier i det omfang der udarbejdes regler efter forslaget § 26.

Den gældende ordning omfatter som nævnt de private skove, der dækker 8 pct. af landets areal.

Ved en udvidelse af ordningen vil en stor del af landets landbrugsarealer teoretisk blive berørt af ordningen, men det vil ikke være alle arealer, der vil være af interesse for offentligheden. Det er vanskeligt at skønne over størrelsen af de arealer, der rent faktisk vil blive berørt, men det vil navnlig være den del af landbrugsarealerne, der karakteriseres som marginale jorde, samt nogle bynære arealer og andre særlige arealer.